

בש"פ 6293/18 - קאיד אבו סרחאן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6293/18

כבוד השופט ד' מינץ

לפני:

קאיד אבו סרחאן

העורר:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב'
השופטת ע' ינברג-נווטוביץ) מיום 1.8.2018 במ"ת
50867-06-18

בשם העורר:עו"ד אבנר שמש

בשם המשיבה:עו"ד הילה גורני

החלטה

לפנִי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת ע' ינברג-נווטוביץ) במ"ת 50867-06-18
מיום 1.8.2018 במסגרת הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

הרקע לעරר

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

1. ביום 21.6.2018 הוגש כתב אישום נגד העורר המיחס לו מספר עבירות שוד לצד עבירות אלימות.

בתמצית, על פי עובדות כתב האישום, העורר היה חלק מחוליה בה פעלו שלושה שותפים נוספים, אשר זהותם אינה ידועה למאשימה, וזה ביצעה סדרת מעשי התפרצויות לבתי עסק וగנבה מהם בין הימים 22.5.2018-24.5.2018. חברי החוליה פעלו בשיטה לפיה בשעות הלילה נסעו ברכב מסוג יונדיי בכיבש 6 מדרומים לצפון ויצאו במלחף "קסם" לכיוון שכונה בדואית הסמוכה ליישוב אלף מנשה. מעט זמן לאחר מכן יצאו חברי החוליה מהשכונה הבדואית ברכב מסוג אופל ובאותה תקופה מכים פריצה, תדלקו את רכב האופל בתחנת דלק "פז" והמשיכו ליעדם.

2. האישום החמור בכתב האישום נסוב על ליל ה-24.5.2018, בו בתום אחת התפרצויות נמלטו העורר ושותפיו ברכב האופל וטור נסעה פרואה התנגשו במחסום חשמלי ולאחר מכן נטירה אשר חסמה את דרכם (להלן: אירוע השוד והדרישה). נסף על כך, בשעה שאחד השוטרים הגיע לעבר הרכב בו נסעו העורר ושותפיו, הלו פתחו בנסעה בכיוונו תוך סיכון חייו. לאחר מכן נטשה החוליה את רכב האופל וכעבור כשעה וחצי התפרצו לרכב נסוף מסוג שברולט. משבחין בעל הרכב, מר אורן עדן (להלן: עדן), כי נעשה ניסיון לגנבו את רכבו נתלה על צידו הימני של הרכב תוך אחיזה באחד מחלקי הרכב הפנימיים. בתגובה לכך האיצו העורר ושותפיו את מהירות הנסעה, גזגו בפראות ואף הפעלו כוח פיזי על עדן בניסיון להפלו, דבר אשר הביא לגירתו כ-100 מטר על הכביש, דרייסטו על ידי גלגל הרכב ופיצעתו באופן קשה. לאחר מרדף משטרתי עצרו העורר ושותפיו את רכב השברולט בשכונה הבדואית ופתחו במנוסה רגילת אשר הסתיימה במעצרו של העורר.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

3. בהחלטתו מיום 1.8.2018 סקר בית המשפט המחויז את הריאות בתייק ובחן האם יש בכוון כדי ליחס לעורר, ولو לאורה בלבד, את המיחס לו. על פי קביעת בית המשפט מחומר הריאות עולה מסכת ראיות נסיבותיות מאירוע השוד והדרישה הקושרת את העורר אף לאירועים הקודמים לאירוע זה ובهم גם התפרצויות בימים 22.5.2018-23.5.2018. בין ראיות אלו ציין את בריחת העורר מכוחות המשטרה תוך כדי השלת פריטי לבוש, אשר בדיקות דנ"א קשרו פריטים אלה אלו. כמו כן, בעת מעצרוلبש העורר מכנסים בעלי סימן היכר ייחודי (פס לבן לאורר המכנס) אשר נצפו במצלמות האבטחה בבתי העסק שנפרצו. בנוסף, סרטוני מצלמות האבטחה בבתי העסק שנפרצו ייעדו שיטת פריצה זהה – שבירת ציר צדדי בתריס המתכת של בית העסק, הוצאה אחד משלבייו והרמתו. כמו כן, מבת' העסק נפרצו פריטים דומים – חפיסות סיגריות, טבק ואלכוהול לצד כסף מזומן. בית המשפט ציין כי אף שמדובר בראיות נסיבותיות, על פניהן אין בעלות עצמה, משתלבות זו עם זו וועלות לכך מסכת ראייתית רצופה שיש בה לבס הרשעה. לצד זאת צוין כי העורר לא סיפק הסבר חלופי הגוני ושתק בעת חקירתו. באשר להתגשותם בנסיבות המשטרה קבוע בבית המשפט המחויז כי אף שהשאלה מי התגש במי אינה נקייה מספקות, די בכך שניידת המשטרה בבקשתה למנוע את בריחת החוליה על ידי חסימת נתיב הנסעה לצד נסיעתה הפרועה של החוליה כדי לבס תשתיית ראייתית לאורה אף באישום זה. נכון אמרור קבוע בבית המשפט המחויז כי העורר יעצר עד תום ההליכים נגדו.

מכאן העורר שלפנינו.

טענות הצדדים

4. בא-כוח העורר מшиיג על החלטת בית המשפט המחויז וטוען כי עצמת הריאות הקשורות את העורר

לאירועים המתוארים בכתב האישום נמוכה מאוד. כלל הראיות הקיימות הן ראיות נסיבתיות, ואף לו היה בה策רפותןichiudi כדי להוות תשתיית ראייתית לכואורה, הרי שמדובר בתשתיית ראייתית ברף הנמוך נגדו.

5. נטען כי הראיות הקשורות את העורר להתרכזיות ולאירוע השוד והדרישה מתמקדות בבגדי העורר בעת מעצרו. ברם, לטענתו דוחות הפעולה מאירוע השוד וההתרכזות מתוארים אדם רעל פנים אשר זדק פרטיו לבוש, דבר המותר את זהוי העורר על סמך מבנה גופו בלבד. כך לעומת אף מעדותו של סייר איתוראן אשר נקרה במקום בשל גנבת רכב השברולט. באשר לראיות הנסיבתיות הקשורות את רכב האופל למשאי הפריצה ובהן צילומי מצלמת אבטחה מתחנת הדלק "פז", וחפצים אשר נמצאו ברכב כגון קופה רושמת וכובע יroke השיך לבעל אחד העסיקים שנפרצו, נטען כי אין בראיות אלו כדי לקשור את העורר לרכב האופל. מילא אפוא אין בהן כדי להצביע על מעורבותו באירוע הפריצה המיוחסים לו. גם בנוגע לטענות על אודוט שיטת הכנה וביצוע נטען כי לא ניתן להצביע על העורר כמי שביצע את ההתרכזיות.

6. קביעת בית המשפט אף שוגה בנוגע להתנגדות בניידת המשטרה וסיכון חי' השוטר. מדוחות הפעולה עולה כי רכב האופל נפגע על ידי הנידית, וכי פנה בנסיעתו לעבר הצומת ולא לכיוון השוטר. בשים לב לכך, שהוא בית המשפט עת קבע כי העובדה שנידית המשטרה היא זו שהתגנסה ברכב אינה מורידה או מעלה. העורר אף הפנה לזיהוי הראשוני של עדן בו נאמר כי הרכב השברולט נגנב על ידי תאלינדים. לטענת העורר, בשים לב לספק באשר לזהות הפורצים לרכב, שגה בית המשפט המחייב עת קבע כי טענה זו רואיה להתברר בתיק העיקרי. לבסוף ציין בא-כוח העורר כי גרסת העורר לפיה יתכן שאחר נטל את פרטוי הלבוש, הניחם ברכב היונדי ולאחר מכן השלים בסמוך למקום בו נתפס כלל לא לבדוקה על ידי המשטרה. לאור האמור עתר בא-כוח העורר להורות על שחרורו של העורר בתנאים מגבלים.

7. מנגד, המשיבה סמכה את ידיה על החלטת בית המשפט המחייב וסבירה כי דין העורר להידחות. גם שחקן ניכר מן הראיות הננסיבתיות, הרי שהן עומדות ברף הנדרש למוצר עד תום ההליכים. באשר לאירוע השוד והדרישה יש שפע ראיות הקשורות את העורר לביצועו: השטרים זיהו את חברי החוליה בורחים והחלו במרדף אחריהם בסוטו העורר נתפס; העורר לבש בגדים בעלי סימני זהוי ייחודיים אשר הופיעו בקלות מצלמות האבטחה מהתרכזיות קודמות; פרטוי הלבוש אשר העורר השליך, בהם מסיכת סק', נשאו ממצאי דן"א שלו; ברכב האופל אשר שמש את חברי החוליה נמצאו פריטים הקשורים אותו לאירועים קודמים, בהם קופה רושמת. באשר להתנגדות בניידת המשטרה, אין ספק כי חברי החוליה נגנו בפראות ואף אם הפעולה האחרונה בטרם ההתנגדות הייתה של נידית המשטרה, הרי שההתנגדות הייתה תוצאה של נהיגה פרועה וסיכון חי' אדם. באשר לטענת בא-כוח העורר כי עדן אמר שרכבו נגנב על ידי תאלינדים, טענה המשיבה כי האמרה המייחסת לו נאמרה בשעה שהיא פצעו וככל הנראה התקoon שהפועלים התאלינדים היו עדים לפריצה לרכבו. על כל פנים אין מדובר באמירה המכרסתה בעוצמת הראיות נגד העורר.

דין והכרעה

8. לאחר עיון בעורר ובחומר הראיות שהונח לפניי, מצאתי כי קיימת תשתיית ראייתית לכואורה איתנה נגד העורר בדיין העורר להידחות.

9. המבחן לקיומן של ראיות לכואורה הוא, כידוע מקדמת דנא, אם בחומר החקירה מצוי פוטנציאלי ראייתי אשר

יכול להוביל להוכחת אשמת הנאשם בסוף ההליך (בש"פ 562/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 18 (4.3.2018). בית המשפט אינו נדרש לדון בשאלת משקלן של הראיות או בשאלת מהימנותם של עדים בשלב זה של ההליך, שכן אלה ידונו לפני בית המשפט בהליך המקורי (בש"פ 1658/18 בדראן נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (12.3.2018); بش"פ 8311/13 אברמוב נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (19.12.2013)). עוד נקבע בפסקת בית משפט זה, כי ניתן להוראות על הארכת מעצר עד תום ההליכים גם בשעה שמדובר במסכת ראיות נסיבות בלבד, ככל שאלה עצמאיות על פניהן, ושילובן יחד יוצר על פני הדברים מסכת ראייתית רצופה שיכולה לבסס הרשעה (בש"פ 4458/18 מישיב נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (להלן: עניין מישיב)). בשים לב למחננים המפורטים, "בחן להלן המאגר הראייתי המוצג בתיק החקירה המשטרתי".

10. עיון בתיק החקירה מלמד על שיטת הכנה וביצוע לפיה שלושת אירועי התפרצויות המיוחסים לחוליה החלו באופן הבא: נסיעת החוליה מדרום לצפון ברכבת מסוג יונדיי בכביש 6 יציאה במחלף "קסם צפון" הסמוך לשכונה הבודאית. זמן קצר לאחר מכן רכב מסוג אופל נכנס לתחנת דלק "פז" הסמוכה, מתדלק ויוצא. בשלושת אירועי הפריצה, כלי הרכב תועדו במסגרת זמנים המאפשרת החלפת רכב היונדיי ברכב האופל עבור ATI עד רכב האופל בתחנת הדלק. כך, מעיון בדוח תנועות של כביש 6 עולה כי רצף האירועים ביום 24.5.2018 – החל ATI מטייעוד רכב היונדיי בכביש 6 במחלף "שורק צפון" (בשעה 1:09) ומספר דקות לאחר מכן במחלף "קסם צפון" (בשעה 1:27), דר ATI מטייעוד רכב האופל במצלמות תחנת הדלק "פז" (בשעה 2:14) ועד לטייעוד במחלף "חרושים דרום" (בשעה 2:23) מתאפשרה במסגרת זמנים זו.

11. בנוסף, מדוחות הפעולה של השוטרים אשר ערכו את החשוד (רס"ל אברהים רחאל ורס"ל מיכאל אוזגוי) עולה כי זיהוי העורר התבפס, לצד מבנה גופו, גם על מכניו (כאמור, שחורות עם פסים לבנים בצדדים) וצבע חולצתו אשר נצפו בתחילת המרדף ובעת תפיסתו. העורר גם תועד עם אותם מכניו בצלמות האבטחה בבתי העסק שנפרצו (כך למשל מצלמה 4 בחנות EPHONE בשחם, שעה 3:30). בהקשר זה אזכיר כי לאחר שצפיתי בקייפה בתיעוד מצלמות האבטחה ובתמונה העורר בעת מעצרו, הגעתו למסקנה כי מדובר בראשות לכארה בעלות משקל רב. בנוסף, מדוחות הפעולה אף עולה כי העורר נצפה משליך פריטי לבוש שונים ("סוטשרט" שחור, זוג כפפות ומסיכת סקי). לצד זאת, חוות דעת ביולוגית העלתה כי על פריטי לבוש אלו נמצאו שרידי דנ"א של העורר (חוות דעתה של ד"ר לינה קירשנבאום).

12. לגבי טענת העורר כי עדן אמר שתאילנדים גנבו את רכבו, אכן סמור לעת האירוע נגבהה עדות מגב' דיני זלווור לדבריה בשעה שעדן שכב על הכביש לאחר דרישתו אמר לה: "גנבו לי את האוטו תאילנדים". מנגד, בשיחת בירור שערק رس"ר אבינעם צדק עם עדן ביום 14.6.2018 הבhir עדן כי התכוון שהעובדים התאילנדים עשויים לדעת מי גנב את רכבו, שכן הם מתגוררים בסמור ובאותה שעה כבר יוצאים למקוםם, ומפתח כאבו אמר תאילנדים בלבד. אין לכך כי קיימת חוסר בהירות בנוגע לאמרה זו – דא עקא, לאור מכלול הראיות בתיק לא מצאתי כי בכוחה של טענה זו לכרים בעוצמת הראיות לכארה נגד העורר, ומוקומה בהליך המקורי.

13. כך יש להוסיף את חוות דעת מז"פ של המומחה במעבדת סימנים וחומרים, לפיה בין מסכת הפנים, "סוטשרט" וזוג הcpfפות אשר השлик העורר במהלך המרדף המשטרתי אחריו, לצד מכניו ונעליו בעת מעצרו, ובין לבוש הפורץ המופיע בסרטוני האבטחה בבתי העסק אשר נפרצו, קיימת התאמה סוגית, דהיינו הללו בעלי מאפייניםבולטים דומים.

14. מן המקובץ עולה אפוא, כי טענת העורר לפיה יתכן כי אחר נטל את פרטיו הלבוש, הничם ברכבו והשליכם בסמוך למקום בו התקיים המרדף המשטרתי בתומו הוא נתפס, נראה בשלב זה של בחינת הראיות לכואורה, כתחריש דין-חוק.

15. לכל האמור יש להוסיף את שתיקתו של העורר בחקירה במשטרה לאחר שהוטחו בפניו חלקמן הראיות. הלכה היא כי שתיקתו של נאשם בחקירה עשויה לשמש כחיזוק לראיות התביעה נגדו. הטעם לכך הוא כי בחירת הנחקה לשתווך במהלך החקירה אינה עולה בקנה אחד עם חפותו. ההנחה היא שאדם חף מפשע יחווץ למסור גרסה לשם הפגת החשדות המועלם נגדו. על כן, בהיעדר טעמים סבירים ו邏輯יים להחלתו לשמר על זכות השתקה, תהווה השתקה ראיית חיזוק לראיות נגדו, גם הנסיבות שבהן (וראו: בש"פ 2751/18 מדינת ישראל נ' אבו עסא, פסקה 17 (1.5.2018)). הדבר תקף לצורך הרשעה של נאשם, ומכל וחומר תקף גם לצורך הכרעה בשאלת קיומן של ראיות לכואורה בשלב המעצר עד תום ההלכים (וראו: עניין מישיב, פסקה 27; בש"פ 7129/15 מדינת ישראל נ' גפני, פסקה 15 (28.10.2015)). בעניינו, העורר אף לא סיפק כל הסבר מניח את הדעת לשתקתו בחקירה. על כן, שתיקתו עומדת לו לרועץ ותומכת בקיומה של תשתיית ראייתית נגדו.

16. משכך, כמפורט לעיל,صدق בית המשפט המחויז עת קבע כי קיימת תשתיית ראייתית לכואורת לכך שהעורר ביצע את המיחס לו בכתב האישום, והוא מהוות תשתיית מספקת כדי להצדיק את מעצר העורר עד תום ההלכים המשפטיים נגדו. לעומת זאת, ניתן לציין כי עיון ברישום הפלילי של העורר מלמד כי הוא בעל עבר פלילי מכובד ועשיר הכול מספר רב של מעשי שוד ואלימות ונש��ת ממנו מסוכנות בלתי מבוטלת, ועל כן נכון האמור על עצמת התשתיית הראייתית אין מקום להורות על בחינת חלופת מעצר בעניינו.

סוף דבר, העරר נדחה.

ניתנה היום, כ"ד בתשרי התשע"ט (3.10.2018).